

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALA INFIINȚATA IN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică, sub direcția unui comitet.
Înscris în Reg. Publ. la Trib. Sibiu sub Nr. 37-1943

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și cultura
poporului român, „Astra”

Minte și inimă

Așa ne-a făcut Dumnezeu: trup și suflet, din materie și din spirit. Iar mai de căpetenie între ele este sufletul. Lui trebuie să-i purtăm grije cu osebită luare aminte, căci trupul se îngrijește de ale sale. Stomacul gol strigă după mâncare; trupul bolnav cere ajutor. Și una și alta sunt lesne de găsit, de pomeană, dacă nu se mai poate altfel. Pe când sufletul răsărit, dacă nu-i dai ajutor să se primenească, tace ca un copil cu minte și se înturuienează.

Când vorbim de suflet, ne gândim la minte și la inimă. Mintea are nevoie de lumină, iar inima de căldură. Dacă nu i le dai, mintea se întunecă, iar inima se învârtoșează, se împietrește. Suferințele cele mai multe și cele mai mari, care bântue lumea tot mereu, nu pornesc din lipsă de mâncare și de îngrijire medicală, ci din întunecarea chipului Dumnezeu din om, odică din stălcarea minții și din sălbătăcirea inimii. Dacă nu s'ar întuneca mințile oamenilor, și dacă inimile lor ar fi mereu înfierbântate de simțăminte alese, n'am mai avea gâlcevi între noi, n'ar mai fi ură între popoare, n'ar mai fi războaie, nici locmete, nici boale, nici lacrimi și nici mizerie. Pământul este destul de larg ca să ne încapă pe toți și destul de darnic să ne sature pe toți.

Stai și te crucești când vezi că un adevăr atât de simplu și de nețed nu este înțeles și nu este urmat de atâția dintre oameni. Asta se întâmplă din pricină că mintea omenească nu vrea să se lase luminată de scările dreptății și al înțelepciunii și al iubirii. Oamenii alegă, în aceste vremuri de încercare, fie după îngrămădirea de averi, fie după onoruri. Dacă mintea lor ar fi limpede și inima lor simțică, ar înțelege că nici bogăția și nici onorurile nu-i pot face fericiți pentru totdeauna.

Râvna după învoire, care pâlpăie încă sub spuza grijilor ce ne apasă, nu poate fi săturată decât dând înainte de toate minții și inimii hrana bună care le lipsește. Cu mintea și cu inima, cu grija de suflet începe orice învoire care-și merită numele.

Să luăm aminte, deci!

Redacția

„Ascultă tu popor român, care în tot trecutul ți-ai păstrat ființa prin credința în Isus Christos: Numai în ea vei găsi și de astăzi puterea mântuirii tale de marile strămtorări ale zilelor de azi”.

(Din Pastorală de Paști a I. P. S. S. Mitropolit Nicolae)

UNITATE PRIN SUFERINȚA

Am avut prilejul să poposesc, în săptămînile din urmă, în mai multe sate ardelerne. Pretutindeni am dat de grupuri de Moldoveni în căutare după hreună. Ce cumplită iccară a mizeriei și ceznedejdii! Chipuri supte de fcarne și de griji, în brăcete în modul cel mai pieștriș, bărbații cei mai mulți, dar adeseori și ten ei și copii, familii întregi, sate întregi, în amarică și blestemată pribegie.

Am cunoscut și noi, în anii din urmă, scârta tristă a pribegului. Războiul hilerist, ocupația hortistă ne-a silit pe mulți dintre noi să ne părăsim căminele și să cerșim altele, la frații din alte țări ale țării. Totuși parcă biciul suferinții nu ne-a izbit cu atâta cruzime ca pe sărmanii moldoveni. Ei trăiesc a-veea zilele Apocalipsului. Când cetiam în cărți bătrâne despre asemenea năpaste, căzute peste țară, nici odată nu ne-am putut închipui că ele ar putea să se mai repete. Să nu dea Dumnezeu însă camerilor și națiilor atâta cât pot suferi — spune o vorbă înțeleaptă.

În toate satele prin care am trecut, am găsit în familiile țărănești copii de-ai Moldovenilor. Pretutindenea ei sunt bine primiți. Ei se simt frați cu ceilalți copii din casă, spun și ei „mamă”, mamei acestora, mănăcă aceeași mâncare la aceeași masă, dorm în același pat, se îmbracă cu hainele lor. După două trei săptămâni, dacă nu stai cu ei de vorbă, pentru a le vedea deosebirea de grai, aproape nu-i mai recunoști dintre ceilalți copii ai satului.

Multe a pătjit reazul românesc în anii din urmă, dar aceasta este întâmplarea cea mai mișcătoare decât toate. Ea va fi povestită din neam în neam. Veacuri peste veacuri se vor scurge și ea nu va fi ștearsă din amintirea neamului românesc. Cu trecerea timpurilor

suferința se va șterge și nu va mai rămâne decât amintirea duiosă. Ea va fi cel mai puternic cheag pentru întărirea unității sufletești a neamului nostru.

S'a vorbit adeseori despre această unire. Cu toate că despărțiri veacuri de-a rândul sub stăpâniri streine, vorbim același grai, mărlurisim aceeași credință, suntem frământați de aceleași gânduri și aceleași doruri. Această unitate, care a umplut de uimire pe toți străinii care ne-au cercetat trecutul, este cea mai puternică dovadă de comunicarea vie și neîntreruptă dintre frații risipiți.

Și totuși suntem departe de a ne cunoaște cum se cuvine unii pe alții. În cursul timpului am deprins obiceiuri, care ne deosebesc. Nici nu se putea altfel. Un sat nu seamănă cu altul, dar un ținut o provincie cu alta.

Iată însă că a căzut peste noi această nenorocire cumplită. Mărima și grozăvia ei a avut răsunet până în straturile cele mai adânci și mai depărtate ale neamului nostru. Poporul, în cel mai deplin înțeles al acestui cuvânt, a trăit-o, s'a cutremurat în toată făptura lui de proporțiile ei. Suflet s'a lipit de suflet, inimă de inimă. Cuvântul de „frate” niciodată n'a avut un înțeles atât de bogat ca acum. Dacă este adevărat că cele mai neșterse amintiri sunt acelea care se întipăresc în mintea noastră în copilărie, atunci copii reamului românesc nu vor uita niciodată zilele pe care le-au trăit împreună la această răscruce grea a istoriei noastre.

Cea mai trainică unire este cea care se plămădește cu cheagul suferinței.

Eu cred că dacă trupul neamului nostru va purta încă mulți ani rănile acestor ani grei, sufletul lui va ieși mai mare și mai puternic din năpastele lor. Unitatea lui va câștiga. Și unitatea este scutul cel mai rezistent al ființei și independenței noastre.

SAMANATORII HARNICI

Suntem în toiul muncilor agricole de primăvară. Pe ogoare, cu mult înainte de răvârsatul zorilor și până seara târziu, ba în unele părți, chiar și în timpul nopților cu lună, truditarii de pe ogoare, rostogolesc brazdele cu râvnă și tragere de inimă se aruncă sămânța în pământul reavăn, din care va ieși rodul bogat de mâine. S'au făcut eforturi uriașe pentru îndeplinirea planului agricol în legătură cu procurarea semințelor, asigurarea curburanșilor și a mobilizării a organelor necesare pentru aducerea la îndeplinirea lui întegrală.

Plugarii noștri nu vor să știe de oboseală, numai ca să fie dusă la bun sfârșit campania însămânșărilor de primăvară.

Azi nu mai poate fi pierdută nicio oră de muncă pe ogor, dar altminteri o jumătate de zi sau o zi întreagă iar plugarii să nu aștepte totul dela pronia cerească ci să poată înlătura multele piedici, care se pun în calea unei bune recolte prin mijloace pe care știința modernă le pune la îndemână.

Golurile rămase după însemnășările
Continuare în pag. 3-a

Cărțile Astrei

În bibliotecile noastre se găsesc multe din cărțile vechi ale bătrânei Asociații Astra. „Popestiri din viața țaranului român”, se intitulează primul număr al cărților sale scrise de Ioan Pop Retezgan. Și dacă cercetăm găsim că numărul cărților în bibliotecă sa populară e ajus cu „Calendarul Astrei și a Foiile Poporului” pe 1947, la 294. Două sute nouăzeci și patru de făcliere care luminează în întunericul neștiinței a poporului românesc. Scrise toate pe un înțeles pentru poporul dela sate, cu înțelegându-se în toate ramurile vieții și mai cu seamă spre latura economică. Asociația Astra a știut să dea multe cărți înalt azi nu se mai găsesc fiind epuizate. Dar cărțile Astrei a avut și autorii vestiti. A-i aminti pe toți e un șir nesfârșit. Toți iubitorii de popor au găsit aci mijlocul ca să-l poată ajuta. Dr. Ilie Cristea, fost regent și primul Partid al României, Nicolae Ivan, devent Episcopul Clujului, Dr. Valer Moldovan. I. F. Negruțiu, V. Gr. Borgovan, Al. Lăpădat, Dr. Ioan Lupas, Victor Lazăr, etc. Cu drept cuvânt, pe Astra cu cărțile ei o putem numi universitatea populară a Românilor de pretutindena.

N. Tețiu

Din Țara Oașului

Zis-a mama să mă 'nsor
Să-i aduc un ajutor;
Dară tata nu mă lasă
Să-i aduc pe dracu 'n casă.

Să trăiesc până la toamnă
Să mă 'nsor, să iau o doamnă.
Ei îi trebuie papuci
Și la lucru să n'o duci.
Aș lua o fără frică
Dacă ar mânca mămăligă.
Dacă n'ai pită să-i dai
Doamna mănă și mălai.
Lasă-le la draci, de doamne,
Că și ele mor de foame.

Din colecția Câșit. ONISIFOR O. BORCEA

Realizările Astrei Bănățene

Astra Bănățeană chemată să fie îndrumătoare și propovăduitoare a luminii și a culturii până în cele mai întunecate cătune ale ținutului nostru, având rostul mare de-a lucra și în viitor din toate puterile pentru ridicarea nivelului cultural al poporului român, îmbrățișează cu gând curat făclile de cultură ce răsar în satele noastre, asifel:

Coloniștii din com. Gelu jud. Timiș s'au întrunit în localul școlii primare și au întemeiat un cerc cultural al „Astrei”.

Delegatul Regionalei Bănățene a Astrei care a prezidat adunarea a explicat Statutul „Astrei” și Regulamentul de aplicare pe care sâtenii l-au găsit că răspunde nevoilor și năzuințelor lor.

Alegându-și sfatul în frunte cu directorul școlar d. Costea Gh. au hotărât și un program minimal de lucru al cercului cultural ca înființarea unei biblioteci și abonarea membrilor la răspânditul ziar „Foaia Poporului” care nu trebuie să lipsească dela nici o casă a colonistului.

A. S.

Amintirea

Albă stea,
Logostea,
A trecut prin viața mea.
Dără lungă de lumină,
Dorurile le alină;
Strălucire orbitoare,
Amintirea ei mă doare.

A trecut, s'a scufundat,
Ca un număr înecat
Dar în urmă au rămas,
Lacrimi pe iconostas,
Boabe mici
De licurici.

Aurel Vasiliu

SFATURILE DOCTORULUI

FICATUL

Pentru tămăduirea boalei care se numește anemie, slăbire de sânge sau lipsa de sânge se folosește cu rezultat foarte bun ficatul crud de vită, de porci și de paseri (rață, găscă etc.). Mai potrivit și mai bun este ficatul de vitel.

Se taie ficatul crud, se toacă sau se taie mărunt, se adaugă puțină sare și se mănâncă. Pentru a-l da un gust mai bun se poate a nesteca cu puțină zeamă de lămâie sau usturoi.

Se mănâncă pe zi 200 grame fie la o mâncare fie că se împărțește în două pentru 2 mâncări. Se armează acest tratament timp de 7—10 zile apoi se face o pauză și se poate începe din nou.

Se obține cu acest leac rezultate foarte bune în toate bolile în care este o slăbire a sângelui o slăbire generală și lipsă de putere.

Ficatul pregătit fierț sau fript își pierde o mare parte din puterea din vîndecare.

Prin acest leac se pot înlocui cu mult succes injecțiile cu extracte de ficat care sunt foarte scumpe și se găsesc foarte greu.

Dr. O.

Strigături la horă

Asară pe vremea cinii,
Mas nuța mândra cu câinii,
Mas nuța și nu orez tare,
Că știa la cine sare;
Mas nuța și nu prea-proa,
Că știa că merg la ea.

Nu te 'nsura, băteule,
Că nevasta multe-ți cere:
Cere rochie de mătase,
Ce la mă-sa nu purtase
Și mașină de cusut
Ce la mă-sa n'o avut.

Dela Maria Bera, comuna Mândra (Păgăraș)

Colecția Aurel Vasiliu

FOISOARA

Stând de vorbă cu bătrânii...

„Haiducul” Dăianu

Informații că nonagenara consăteană Ișina Bărgan¹ posedă o fotografie din tinerețe a „haiducului” Dăianu, am căutat s'o vedă și să stau de vorbă cu ea asupra acestor figuri intrată în legendele regiunii.

Deși slăbită și suferindă, m'a primit și am avut norocul s'o gădesc în acea zi, bucuroasă de vizită, în marginea straturilor de flori pe care le are în curtea spațioasă a casel sale confortabile din Str. Spitalului din Săliște. Și dacă am constatat că mulțimea anilor au lăsat urme adânci în fizicu-i odinioară plin de vigoare și de frumusețe — abia aș mai fi recunoscut-o dacă n'aș fi știut cu cine stau față 'n față, după cele câteva

decenii de când n'o mai văzusem² — am rămas surprins de memoria-i vie care-mi preciza, fără ezitări, amănunte din primăvara unor foarte îndepărtate tinerețe, — amănunte pe care alții nici la vârste mult mai apropiate de data vremii lor nu le mai rețin.

Vizita nu mi-a fost zadarnică. Informația primită corespunde adevărului. Fotografia solicitată, scoasă dintre alte măturii ale trecutului, au mai avut însă darul să revie și amintiri prețioase pentru desghiocarea realului din plăsmuirile imaginației populare privitor la figura celui de care mă interesam, amintiri care, fără neașteptata mea vizită și a scopului ei, rămăneau să fie înmormântate de-odăla cu deșinătoarea lor în groapa celor fără reînțoarcere.

Am putut fixa cu acest prilej că „haiducul” pe care lumea și-l imagina: un flăcău voinic, bine clădit, în stare să se ia la luptă oricând cu urmăritorii săi, era în realitate destul de pușintel la trup, dar,

² Cu primul bărbat Oprea Bărdă, (cu care s'a căsătorit în 1872) a trăit mai mult în Sibiu, unde avușese un han în Piața Lemnelor.

¹ Decedată în primăvara anului 1946.

în schimb, foarte agil, îndrăzneț și deștept. Din spuzele interlocutoarei mele am reținut pentru cunoașterea adevărată a „hoțului de Săliștean” — cum greșit îl numește un cântec popular — următoarele date și informații.

Născut în comuna Daia (jud. Alba) — dela care-l derivă și numele — a intrat în tinerețe în serviciul unui Sas din Miercurea Sibiului, pe care, după ce-i câștigă încrederea, îl fură. Pieptarul, cismele, legătura dela gât, cămașa chiar în care e fotografiat, sunt ale fostului său stăpân. Cu această ispravă la activul său, își pierdu urma.

După un timp oarecare își făcu apariția în comuna Săliște, unde se adăpostii în slujba oierului Ion Roșca Ochiselu. Se pare că fiind în serviciul acestuia îi goli șerparul de conținut ghiaburului Dochif din Vale, pe un plaiu de munte, pe când se întorcea acesta către casă. Dar fără amenințări cu arma și fără întrebări de alte metode coercitive. Prietenește, întinzându-i mâna și întrebându-l de sănătate și de cum a umblat la munte. Doar la despărțire îl aminti de datoria celor ce au de-a ajuta pe cei ce n'au. Și Dochif

Purtare profesională

Pentru meșteșugăria noastră înol-
tina s'a spus și s'a scris numai cuvinte
de laudă și de mulțumire. În creșterea ei
de-a lungul timpului lumea româ-
nească a privit cu bucurie orice încercare
de înaintare, fie pe calea meșteșugului fie
pe cea a culturii. De la o vreme încoace
câștiga meșteșugarii au fost acoperiți
de hală pentru prețul pus pe produsele
și reparările ce fac. Faptul însă care ră-
mănește în mintea oamenilor este cel
al pusei de punctualitate în terminarea lu-
brilor precum și raporturilor dintre client
și meșteșugarul patron.

Nu este om care să nu-și dea seama
de greutatea prin care trece meșteșugarul
în căutarea materialelor de lucru. Mește-
șugarul nu mai are astăzi timpul măsurat,
însemnează o continuă și spornică pu-
re de lucru, o aspră voință ce se înfinge
voibura acestor vremuri, căutând ori-
ce să-și facă drum sigur. Duce o luptă
cu fiecare zi cu necunoscutul cumpănind
deciziile, căutând să afle schimbările pieții
și să smulgă modesta lui biruință, adesea
într-o trudă nebanuită de nimeni. Și cu
toate acestea pentru păstrarea întregului
nume al meșteșugarilor, e bine ca cel
cari cari păcătuiesc într'un fel oarecare
să practice regulile de omenie și de cur-
te, pe cari le-au practicat înaintașii
și le practică marea mulțime a meș-
teșugarilor noștri, cari dau clienților do-
ta plăcută că sunt bine serviți pentru
ce nu ce plătesc. Și în aceste vremuri de
lipsuri trebuie să facă să rămână
odinioară în străvechile tradiții ale
meșteșugului românesc, o noblesă meș-
teșugărească, o mândrie a patronului pentru
rândul dat, greu ca o pecete domnească,
în ce privește politețea, oricât am fi de
afurciți în împrejurările de astăzi, trebuiesc
strate regulile de a vorbi sau de a te
rida după obiceiul persoanelor bine
educate.

Este adevărat că în rândurile meș-
teșugarilor, ca în orice altă tagmă profesio-
nală, s'au strecurat unele persoane, cărora

le lipsește în parte educația profesională,
dar de aici dela pilda rea nu trebuie să
se facă dără, ci acelorora trebuie să li se
fămurască un lucru, că taina oricărei
biruinți de durată, oricărei așezări temei-
nice este munca și omenia, nu învârteala
celui șmecher sau îndrăoneala lui în
atitudine.

Fie care meșteșugar este socotit ca un
factor de întărire națională, formând o
parte din armătura economiei românești.
Fiecare trebuie să-și dea seama de locul
în care este așezat, între puterea fabri-
canților și a celei muncitorești și nu e
greu de văzut că în străduința lui de a fi
mai de sine stătător trebuie să urmeze în
orice împrejurare calea muncii sporite și
a omeniei.

Ion Martin

SAMANATORII HARNICI

(Urmare din pag. 1-a)

de toamnă să fie împlinite în special cu
porumb și cu floarea soarelui.

În regiunile lovite de secetă trebuie
luptat spre a obține un procent cât mai
ridicat din totalul suprafeței prevăzute
pentru însemnări, iar în cele excedentare
planul agricol trebuie depășit cu orice preț.

Agricultorii trebuie să fie lămurii că
toate aceste măsuri de mobilizare a întregel
nașunii nu înseamnă o siluire a lor ci sunt
luate numai pentru a-i ajuta. Vor trebui
lucrate chiar pământurile plugurilor cari
lipsește din comună.

Plugarii să fie convinși că numai din
reușita acestei campanii depinde supri-
marea tuturor măsurilor restrictive în ce-lace
privește comerțul cu produsele agricole
și că tot ce se seamănă este bunul lor
în deplină proprietate.

Sperăm că în decurs de câțiva ani
agricultura noastră va prospera și înflori
la acel nivel la care a ajuns în alte țări.

Alex. Scripcaru

Orezul

Orezul, ca și grâul, este una din cele
două cereale fundamentale ale alimentației
populației de pe fata întregului pământ.

El constituie baza de hrană zilnică a
mai mult de un sfert din populația globu-
lului, adică 600 milioane suflete.

Este adevărat că orezul are o valoare
mai redusă hrănitoare, decât grâul, însă
el este mai ușor digerat de organism.

Orezul nu îndeplinește numai funcțiunea
de aliment, ci el are mai multe întrebun-
tări. Așa bunăoară Japonezii scot din el
un fel de băutură alcoolică numită Sake,
un fel de vin de orez, care prin destilare
poate să dea o țărle de 38 grade, așa
cum se practică în Indo China franceză
și căreia populația Anamită îi dă denu-
mirea de Chum-Chum.

Se mai întrebunțează orezul alături
de malțul de orz în fabricarea berii. În
ultima vreme și mai ales în timpul răz-
bolului celui mare, se amesteca făina de
orez cu cea de grâu pentru fabricarea
pâinii. Amidonul care se extrage din el
servește la întărirea pânzelor de bumbac.
Nici patele nu se pierd și ele se între-
buințează la diferite lucruri, din ele se
fabrică pălării etc.

Orezul a ajuns în ultima vreme să ocu-
pe un loc destul de important în ac-
tivitatea agricolă a anumitor regiuni de pe
fața globului.

Colțul bunei gospodine

Plăcuțe de verdeață

Fierbem în o ceașcă de apă, întor-
când din când în când, o farfurie înde-
sată de urzici sau spanac cu o ceașcă
tocată. Scoatem foile fierse și le tocăm
foarte mărunt pe o scândură.

Face un răntaș nu prea prăjit, și
strângem ca zeama în care a fierit ver-
deața adăugăm verdeața tocată și le
clocotim împreună, ca să se îngroașe.
Aromăm cu 2 căței de usturoi tocat.
Dacă avem, adăugăm o ju-nate lingură
de unt. Servim cu ochiuri de ou sau
de porc cu hrean ras.

leles la cât e ceasul și s'a executat.
Pe care și-o creiașe Dăianu nu
știa deloc și-apoi Dăianu cuno-
ștea bine săul dela rărunții celor pe
care și pune a ochii.

Așa prin ajutorarea câtorva săraci, își
câștigă fiul Dăei porecla de „haiduc”.
Dăea n'a putut ajunge și el la renumele
de răzvrățitor haiduc, se datorește lipsei
de bande de dat-Doamne, de tovarăși
buni și credincioși care să-l secondeze
în planurile sale, tovarăși gata oricând
să se expună riscurilor împreunate cu
„treprinderile” sale îndrăznețe, hotărâți
moară, în caz de nevoie, pentru șeful
lor. Ii-asa astorfel de tovarăși o ex-
câ: înca pe care o înșpăra tuturor ce-
le pe care ar fi voii să-l înroleze între
brațele săi.

Era strașnic de temut. Chiar Țiganul
de i se alătură — mai mult de frică
de cât de bună-vole — folosi primul prilej
să se ofere, ca să scape din hățurile lui.
Așa în pădure, când Dăianu se lungi
foale, la marginea unui păru, ca să-și
șmpeze setea, Țiganul, luându-și inima'n
mână, trase cu pușca în el, luându-l apoi

la sănătoasa. Norocul lui Dăianu a fost
că faraonul, ne prea știind mâinul arma,
ba mai tremurându-i și brațul de curagios
ce era, îl nimeri numai în picior.

Dăianu, în lipsa unui ajutor, se țări
cum putu până în Săliște, dar nimeni nu
îndrăzni să-l ocrotească. Medicul chiar,
doctorul Pascu, refuză să-l ia în cură sa,
trimițându-l la judecătoria. Neavând în
cotro, s'a și dus și numai așa, în stare
de arest, îl trată.¹

Dar îndată ce știți că pictorul nu-i mai
refuză serviciul, Dăianu încercă și reuși
să scape din închisoare — pe atunci în-
casele în care se află azi farmacia — să-
rind peste zidul care despărțea curtea ju-
decătorei de casele în care se află azi

¹ Se spune că după ce a fost arestat, a cerut să-i
fie avisată mama, dorind s'o mai vadă odată, bine
știind că soarta lui de-acum e pecetluită. Neținându-i
refuzată împlinirea cererii, după câteva zile și-a putut
strânge în brațe pe cea care i-a dat viață. Dar ce
strângere!... Și ce fîpște de durere din gura mamei.

Abia când puznicii au descleștat-o din brațele de oțel
ale fiului, și-au dat cel prezenți seama că fîpștele s'au
erau expresia durerii sufletești a unei mame care-și
vede odrasla stigmatizată „bandit”, cu aer de bușcărie
în perspectivă, ci că ele erau stearse de durerea mu-

prăvălita Ilie Martin.

După această evadare, plecă în Dobro-
gea, unde, rupând cu trecutul, se făcu
„om de omenie”.

Informații vrednice de încredere despre
sfârșitul vieții lui n'am putut afla.

Săliștenii care trăiau în America prin
anii 1904—6 spuneau însă că pe vremea
aceea se găsea acolo un Român, cam de
55—60 de ani, cu numele Louis Hugo,
care ocolia întotdeauna vorba despre tre-
cutul său. El susțineau că acest Român
deghizat sub nume străin ar fi fost însuși
„haiducul” Dăianu. Dacă spusele lor sunt
sau nu sunt întemeiate pe adevăr, n'o
știm, fiindcă nu le putem controla verita-
tatea.

Ax. Banciu

scăturii vestiale a fiului, care-i desfigurase fața mu-
șcându-i și rușându-i nasul.

Când i-lu întrebă de pricina acestei sălbăticii, Dă-
ianu a răspuns mulțumit de isprava sa:

— Această femeie poartă vina că eu sunt astăzi un-
de mă găsești. Dacă ea mi-ar fi dat altă creștere, eu
nu ajungeam aici! Dar ea se bucura și mă lăuda, pe
când eram copil, ori de câte ori îi aduceam ouă din
cuibarele vecinilor sau alte lucruri de furat.

Am cîștigat-o ca să nu-și mai poată arde fața în-
tre oameni și să slujească de învățătură altor mame,
cum să nu-și crească copiii!

Informațiuni

Dela Cercul Ludoșenilor. În ziua de 27 Aprilie, Cercul Ludoșenilor a dat a doua serbare culturală. A conferențiat despre sat d. Lt. Col. Fulea. Dl profesor univ. I. Lupaș a amintit unele figuri culturale, din trecut, intrate în istorie. S'a citit o schiță cu subiect din Ludoș și apoi s'a executat un program de cântece populare sub conducerea muzicantului Radu. Dl insp. gen. sanitar Dr. Cosma a mulțumit tuturor pentru felul cum s'a desfășurat serbarea. Serbarea următoare va avea loc în ziua de 25 Mai a. c. în sala Reuniunii Meseriașilor. **Corresp.**

Pentru cultivatorii de sfeclă. Cultivatorii de sfeclă de zahăr sunt încunosiți că s'a aprobat să primească, în contul valorii sfecelei ce vor preda în toamnă, următoarele avansuri de ficcare hectar cultivat: Lei 2.000.000 după răsărit; 2.000.000 după răsărit când se vor da și 5 kg. zahăr gratuit; lei 4.000.000 după prășitul al doilea și lei 4.500.000 înainte cu 8 zile de începerea recepției când se va da încă 5 kg. zahăr gratuit. Plugarii, după aceste înlesniri, sunt îndemnați să sămene cât mai multă sfeclă de zahăr. Sămânța o pot ridica dela Camerele agricole.

Medicamente din Cehoslovacia. Ministrul român din Praga a fost încunosiț că se vor trimite 3000 kg. medicamente în România. Medicamentele vor fi transportate cu un avion.

Au fost irsămânțate, în tot cuprinsul țării, 3.500.000 hectare de pământ.

Bancnotele de 500 lei. Banca Națională a hotărât retragerea biletelor de 500 lei, aflate astăzi în circulație. Retragerea urmează să se facă cu începere dela 5 Mai 1947. Termenul până când pot circula aceste bilete, este de 15 Iulie 1947. După această dată, biletele de 500 nu mai au putere circulatorie.

Noul ministru al Bulgariei la București, d. Dimitrie Ganev, a colectat dela membrii delegației Comisiei de anchetă din Grecia suma de 120 dolari pe care i a donat în folosul copiilor din regiunile înfratite. Comitetul Central al CARS ului a mulțumit printr'o scrisoare d-lui D. Ganev.

GURA SATULUI

Consultație la pantofar...

Un abonat de-al nostru, venit aci să-și achite abonamentul la foate, ne povestește:

„Am venit aci la Sibiu cu unalte treburi. M'am dus și la un pantofar ca să-mi facă o pereche de sandale. Acum, vara, să-mi mai cruț încălțăminte pentru iarna viitoare. Ajuns la pantofar, m'a poștit pe scaun, m'am descălțat la piciorul drept și mi-a luat măsura. Nu-l întrebam de preț. Când mă scol de pe scaun, îl întreb:

— Cât mă costă?

— Cinci!

— Ce „cinci“? (Eu eram bucuros de 500 mii și mi-era groază la gândul celui-lalt „cinci“ mai mare).

— Cinci milioane!

— Uite ce-i domnule. Cât costă consultația, adică pentru luarea măsurii? Nu mi-a luat nimic dar nici sandale cu „cinci“ milioane nu mi-am făcut.

Dela o săptămână la alta

La noi în țară

M. Sa Regina Mama Elena s'a înapoiat în țară cu avionul, venind dela Atena. La sciere, a fost întâmpinată de M. Sa Regele Mihai I, de d. vicepreședinte al consiliului Gh. Tătărescu precum și membrii Curții Regale.

Contele Bernadotte, Președintele Crucii Roșii Suedeze, a venit în România pentru a vedea cum funcționează ajutorul suedez pentru regiunile înfometate. Contele Bernadotte a fost primit în audiență, la Sinaia, de M. Sa Regele Mihai I.

In alte țări

Problema Palestinei

În ședința Comitetului de direcție al ONU-ului, punându-se la vot, a fost respinsă cererea organizațiilor evreiești de a participa la ședințe pentru a-și spune cuvântul.

Luptele din Grecia continuă. Trupele de partizani își întăresc pozițiile din munți.

Fabricantul de încălțăminte Bata a fost judecat de un tribunal din Cehoslovacia, învinuit fiind de colaborare economică cu germanii, la 15 ani muncă silnică. Bata a fost judecat și condamnat în lipsă.

Martin Bormann este căutat de poliția engleză în Egipt. El este condamnat la moarte de Tribunalul dela Nürnberg.

Polonia și Ungaria vor primi ajutoare din partea Statelor Unite cu condiția ca aceste ajutoare să fie distribuite sub control american. În cazul că nu se va admite acest control, Polonia și Ungaria nu vor mai fi ajutate.

La Budapesta în prezența Președintelui Republicii Ungare și a d-lui prim-ministru Dr. Petru

Groză, a avut loc deschiderea Colegiului maghiaro-român.

După întorcerea sa dela Moscova Generalul Merschall a făcut un raport asupra rezultatelor la care s'a ajuns timpului conferinței de pace. La Cluj Albă, a avut loc o conferință secretă între Președintele Truman și conducătorii politici ai Statelor Unite.

La New-York au început desbaterile asupra Palestinei. Președintele al acunării a fost ales delegatul Braziliei.

Unor diplomați maghiari amestecați în complotul anti-republican li s'a ridicat cetățenia maghiară. În prezent, ei trăiesc în diferite țări unde dețin au funcțiuni diplomatice.

D-l Wallace după ce a ținut mai multe discursuri în diferite capitale europene, s'a întors în Statele Unite.

Scrisori din U. R. S. S. R. În zilele acestea a scrisit un nou set de scrisori dela prizonierii — și cei cați la murcă — din Uniunea Sovietică. Aceste scrisori pot fi ridicate dela Iliia Federației Democrate a Ferreilor Românie și a Apărării Patriotice.

Greva muncitorilor din Italia În urma incidentelor ce-au avut loc în Sicilia, muncitorii sunt îndemnați ca semn de protest, să facă grevă pe o perioadă de 24 ore.

Euro după ce a fost sfâșiată de război lipsuri amare, acum dregeste pacea declarat d. Henry Wallace.

Citiți și răspândiți
Foaia Poporului

Din lumea largă . . .

In trei zile . . . La ONU se află mulți slujbași cari trebuie să cunoscă diferite limbi pentru a tălmăci documentele sosite dela diferitele neamuri ale pământului. Unul care se numește George Schmidt născut în orașul Strassburg, în vârstă de 32 ani, cunoaște nu mai puțin de 32 de limbi. La ONU trebuia ca, din limba albănează, să fie tradus un document în limba franceză. Nu se găsea cine să-l traducă. George Schmidt, neștiind această limbă, s'a spus și a învățat-o în trei zile. A tradus apoi documentul.

Insula Heligoland În zilele trecute, insula Heligoland a fost aruncată în aer de către autoritățile engleze. Pentru distrugerea acestui adăpost al submarinelor germane din timpul ultimului războiu, englezii au întrebuițat

nu mai puțin de 700 vagoane de material exploziv. Sgomotul produs de explozie a fost cel mai puternic din câte s'au vădovodit. Se spune că s'a produs un cutremur de pământ atunci când dintr-o a explodat. Explozia a fost provocată pe un vapor care se afla la 40 km de pârțare de insula Heligoland.

Două milioane se spune că s'au întâmplat în Catedrala „Sf. Gheorghe“ din Cairo (în ziua de Sf. Gheorghe).

Un copil orb, în vârstă de 9 ani, recăștigat dintr'odată vederea și un numit Azar Gabriel, care era olog de 10 ani, s'a ridicat la un moment dat pe picioare și a început să meargă după făcuse rugăciuni toată noaptea. În semn de mulțumire către Dumnezeu, clopotul Catedralei au fost trase.

O bombă tip V. 1 a căzut într'o regiune din Egipt. Explozia a fost foarte puternică. Nu se știe de unde a plecat această bombă.

▼ **DACA CITEȘTI GAZETA,** nu uita să arunca, ci împrumut-o și vecinului pentru a o cunoaște și el.